

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „RÁKÓCZI FERENC”
SATU MARE
RO – 440020 – Satu Mare, str. Ana Ipătescu nr. 8
Tel / Fax : 0040261 – 712585, 0040361-424313
E – mail : scoala10satumare@yahoo.com

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

Cjrae
Centrul Județean de
Resurse și Asistență Educațională Satu - Mare

LITERATURA ÎN NUANȚE VESELE

CONCURS NAȚIONAL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ

EDIȚIA a VI-a, 2026

CICLUL GIMNAZIAL

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „RÁKÓCZI FERENC” SATU MARE

CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ SATU MARE

REGULAMENT DE ORGANIZARE

CADRUL GENERAL:

Prezentul regulament specific cuprinde cadrul de organizare și desfășurare a **CONCURSULUI NAȚIONAL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ *LITERATURA ÎN NUANȚE VESELE***, elaborat în conformitate cu prevederile Metodologiei – cadru de organizare și desfășurare a competițiilor școlare, aprobate prin OMECTS nr. 3035/2012, cu modificările și completările ulterioare, introduse prin OMEN nr. 4203/2018 și OMEN nr. 3015/2019.

CONCURSUL NAȚIONAL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ *LITERATURA ÎN NUANȚE VESELE* face parte dintre concursurile naționale școlare, organizate și desfășurate fără finanțare din partea Ministerului Educației și Cercetării, în anul școlar 2025-2026.

Prin acest concurs, propunem dezvoltarea personală a copiilor din **categoria elevilor cu cerințe educaționale speciale, integrați în învățământul de masă**, promovarea educației incluzive, interculturale, a diversității și a egalității de șanse la nivelul școlilor din toate județele țării noastre.

Elevii participanți la acest concurs vor realiza **lucrări plastice prin intermediul cărora vor ilustra în mod original texte literare** din tematica stabilită.

GRUPUL-ȚINTĂ:

Concursul este adresat **elevilor cu cerințe educaționale speciale**, din clasele gimnaziale, **integrați în învățământul de masă**.

SECȚIUNILE CONCURSULUI:

Concursul se desfășoară pe **două secțiuni**:

Secțiunea I – pentru clasele V-VI

- secția română
- secția minorități

Secțiunea a II-a – pentru clasele VII-VIII

- secția română
- secția minorități

PERIOADA DERULĂRII:

Etapa I: 8 ianuarie 2026 – 9 martie 2026

Etapa națională: 16 martie 2026 – 12 iunie 2026

ACTIVITĂȚILE DERULATE:

LANSAREA CONCURSULUI

Concursul va fi promovat la nivelul tuturor județelor țării, în perioada **15.12.2025-08.01.2026**, de către coordonatorii proiectului, inspectori de specialitate, membri CJRAE și alte cadre didactice, prin anunțuri la cercurile pedagogice, pe Forum, pe site-ul proiectului, diverse platforme educaționale și în grupuri educaționale de pe rețelele de socializare.

ETAPA I

În cadrul ETAPEI I, elevii vor realiza creații plastice pornind de la textele literare indicate în bibliografie. Elevii de la fiecare secțiune care au obținut **la ETAPA I peste 85 de puncte se vor califica la ETAPA NAȚIONALĂ a concursului.**

Perioada derulării: 08.01.2026-09.03.2026.

1. Înscrierea participanților la concurs și **realizarea lucrărilor** vor avea loc în perioada **08.01.2026 – 30.01.2026.**

Înscrierea se va realiza prin completarea fișei de înscriere (anexa 1) și a formularului Google. Formularul de înscriere se completează de către profesorul coordonator, în mod individual pentru fiecare elev participant la concurs.

Link – formular de înscriere: <https://forms.gle/SGUG5WkFtqoZEYxeA>

Fiecare cadru didactic poate coordona cel mult trei elevi în cadrul acestui concurs, indiferent de secțiunea la care participă. Un elev poate fi înscris la concurs cu o singură lucrare și poate fi coordonat de un singur cadru didactic.

Fiecare lucrare va fi însoțită de **consimțământul părintelui** - letric sau scanat. (anexa 2)

Precizări legate de realizarea lucrărilor:

Lucrările vor respecta **bibliografia** indicată și vor consta în **creații plastice (desen, colaj, pictură, desen grafic)**. Suport - hârtie format A4; tehnica de realizarea a compozițiilor plastice este la alegere.

Bibliografia pentru ETAPA I (anexa 3):

Nr. crt.	Secțiunea	Secția	Textul suport
1	Secțiunea I – clasele V-VI	secția română	FETIȚA CU CHIBRITURI - de Hans Christian Andersen
		secția minorități	BRADUL - de Hans Christian Andersen
2	Secțiunea a II-a – clasele VII-VIII	secția română	RĂȚUȘCA CEA URÂTĂ - de Hans Christian Andersen
		secția minorități	LEBEDELE SĂLBATICE - de Hans Christian Andersen

Pe spatele fiecărei lucrări se va lipi o etichetă cuprinzând: numele și prenumele elevului, clasa, secția, școala, localitatea, județul, cadrul didactic îndrumător, secțiunea din concurs la care se înscrie, titlul și autorul textului ilustrat (se va scrie cu majuscule).

Nume elev: .....
Clasa: .....
Secția: .....
Școala: .....
Loc. și jud.: .....
Cadrul did. îndrum.: .....
Secțiunea: .....
Titlul și autorul textului ilustrat: .....
.....

2. **Trimiterea sau predarea lucrărilor**, însoțite de **fișa de înscriere** și de **consimțământul părintelui**, se va realiza în perioada **02.02.2026 – 20.02.2026**. Profesorii coordonatori ai elevilor înscriși la concurs vor transmite lucrările la adresa: **Școala Gimnazială „Rákóczi Ferenc” Satu Mare, str. Ana Ipătescu, nr. 8, loc. Satu Mare, jud. Satu Mare, cod. 440020, pentru CONCURSUL NAȚIONAL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „LITERATURA ÎN NUANȚE VESELE”**.

Data limită de trimitere a lucrărilor este **20.02.2026** (data poștei).

Lucrările trimise nu se restituie.

Odată cu lucrările veți trimite un plic autoadresat și timbrat de dimensiunea A4, pe care organizatorii concursului îl vor utiliza pentru expedierea diplomelor și a adeverințelor.

3. **Jurizarea lucrărilor** se va face la data de **07.03.2026**. Juriul va evalua lucrările plastice și va stabili pentru fiecare secțiune elevii care vor primi **premiile I, II, III și mențiuni** (criterii de evaluare – anexa 4). Rezultatele obținute vor fi afișate pe site-ul concursului în **ordinea punctajelor**, precizându-se doar inițialele numelor și ale prenumelor elevilor, precum și școala de proveniență. Elevii care vor obține cel puțin **85 de puncte se vor califica la ETAPA NAȚIONALĂ** a concursului.

4. **Expunerea lucrărilor**

Cele mai bune lucrări vor fi **expuse pe site-ul concursului**.

ETAPA NAȚIONALĂ

La **ETAPA NAȚIONALĂ** a concursului, elevii vor realiza creații plastice, pornind de la textele literare indicate în **bibliografia pentru această etapă**.

Perioada derularii: 16.03.2026-12.06.2026.

1. **Realizarea lucrărilor pentru etapa națională și predarea acestora** se va face în perioada **16.03.2026-17.04.2026**, respectând bibliografia indicată.

Bibliografia și textele propuse pentru etapa națională vor fi publicate pe **site-ul proiectului** la data de **16.03.2026**.

Site proiect: <https://sites.google.com/view/literatura-in-nuante-vesele>.

Elevii calificați la etapa națională vor realiza lucrările la școala de proveniență, în perioada stabilită în calendarul concursului. Profesorii coordonatori pot ajuta elevii la înțelegerea textului, dar nu se vor implica în conceperea creațiilor plastice.

Lucrările vor respecta bibliografia indicată și vor consta în creații plastice (desen, colaj, pictură, desen grafic). Suport - hârtie format A4; tehnica de realizarea a compozițiilor plastice este la alegere.

Pe spatele fiecărei lucrări se va lipi o etichetă cuprinzând: numele și prenumele elevului, clasa, secția, școala, localitatea, județul, cadrul didactic îndrumător, secțiunea din concurs la care se înscrie, titlul și autorul textului ilustrat (se va scrie cu majuscule).

Nume elev: .....
Clasa: .....
Secția: .....
Școala: .....
Loc. și jud.: .....
Cadrul did. îndrum.: .....
Secțiunea: .....
Titlul și autorul textului ilustrat: .....
.....

2. **Predarea lucrărilor** pentru **ETAPA NAȚIONALĂ** se va realiza până la data de **17.04.2026** (data poștei). Profesorii coordonatori ai elevilor calificați la etapa națională a concursului vor preda/expedia lucrările la adresa: **Școala Gimnazială „Rákóczi Ferenc” Satu Mare, str. Ana Ipătescu, nr. 8, loc. Satu Mare, jud. Satu Mare, cod. 440020, pentru CONCURSUL NAȚIONAL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „LITERATURA ÎN NUANȚE VESELE”**.

3. **Jurizarea lucrărilor** se va face la data de **09.05.2026**. Juriul va evalua lucrările plastice și va stabili clasamentul pentru fiecare secțiune. Rezultatele obținute vor fi afișate în **ordinea punctajelor pe site-ul proiectului**, precizându-se doar inițialele numelor și ale prenumelor elevilor, precum și școala de proveniență.

4. **Expunerea lucrărilor**

Lucrările elevilor participanți la etapa națională vor fi expuse atât la Școala Gimnazială „Rákóczi Ferenc” Satu Mare, cât și pe site-ul concursului.

Precizări suplimentare:

- ✓ Lucrările trimise la concurs nu se restituie;
- ✓ Nu se admit contestații;
- ✓ Organizatorii își rezervă dreptul de a nu lua în considerare lucrările ce nu întrunesc condițiile precizate sau ajung deteriorate;
- ✓ Nu se percepe taxă de participare.

Persoane de contact:

- ✓ Prof. Kallos Franciska, tel. 0741119358;
- ✓ Prof. Bonea Alina-Narcisa, tel. 0773981978.

Adresa concursului: literatura.in.nuante@gmail.com

Site-ul concursului: <https://sites.google.com/view/literatura-in-nuante-vesele>

Anexa 1

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „RĂKÓCZI FERENC”
SATU MARE
RO – 440020 – Satu Mare, str. Ana Ipătescu nr. 8
Tel / Fax : 0040261 – 712585, 0040361-424313
E – mail : scoala10satumare@yahoo.com

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

FIȘA DE ÎNSCRIERE

LITERATURA ÎN NUANȚE VESELE

CONCURS NAȚIONAL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ

EDIȚIA a VI-a, 2026

Etapa I

Numele și prenumele cadrului didactic îndrumător:

.....

Unitatea de învățământ: .....

Localitatea și județul: .....

Nr. de telefon al cadrului didactic îndrumător: .....

Adresa de e-mail a profesorului îndrumător: .....

Elevii participanți:

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Nr. și data certificatului OSP	Clasa	Secțiunea	Secția	Titlul lucrării
1.						
2.						
3.						

Semnătura profesorului îndrumător,

Anexa 2

CONCURS NAȚIONAL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ *LITERATURA ÎN NUANȚE VESELE*

adresat elevilor cu CES din învățământul gimnazial, integrați în învățământul de masă

Perioada derulării: ianuarie 2026 – iunie 2026

Ediția a VI-a

Organizator: Școala Gimnazială „Rákóczi Ferenc” Satu Mare

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Satu Mare

CONSIMȚĂMÂNT

privind prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul CONCURSULUI NAȚIONAL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ *LITERATURA ÎN NUANȚE VESELE*

adresat elevilor cu cerințe educaționale speciale din învățământul gimnazial,
integrați în învățământul de masă

Subsemnatul/Subsemnata, ..., părinte/ tutore legal al elevului/ elevei ....., de la ....., sunt de acord ca materialele rezultate în urma activităților derulate în cadrul concursului (fotografii, înregistrări audio-video, activități online, lucrări etc.), în care apare fiica mea/ fiul meu, să fie utilizate în scopul concursului menționat.

Totodată, declar că sunt de acord ca materialele care se vor realiza în cadrul acestor activități și care pot conține imaginea elevului aflat sub tutela mea să fie folosite în activități de promovare și exemplificare cu caracter didactic.

Pe propria răspundere declar că datele de mai sus sunt exacte și îmi asum responsabilitatea pentru veridicitatea acestora.

În calitate de părinte/ tutore al elevului, declar că accept voluntar și responsabil ca acesta să participe la activitățile despre care am fost în prealabil anunțat. Prin urmare, accept să semnez prezentul consimțământ.

Numele și prenumele părintelui/ tutorelui legal:

Semnătura:

BIBLIOGRAFIE – ETAPA I

TEXTE LITERARE SCRISE DE HANS CHRISTIAN ANDERSEN

TEXT-SUPPORT

SECȚIUNEA I - secția română

- pentru clasele V – VI

FETIȚA CU CHIBRITURI

Era un ger grozav; ninge și începuse a se înnopta: era ajunul Anului Nou. Pe frigul acela și pe întunericul acela, mergea pe stradă o biată fetiță cu capul gol și cu picioarele goale. Avusese ea doar niște papuci când plecase de-acasă, dar nu-i folosiseră mult: erau niște papuci mari, pe care mama ei îi rupsesse aproape și erau așa de largi pentru ea, încât mititica-i pierdu grăbindu-se să treacă o stradă, unde cât p-aci era să fie strivită între două trăsură. Unul din papuci nici nu-l mai găsisse, iar celălalt îl luase un băiat care zicea că vrea să facă din el leagăn pentru copilul lui, când o avea și el unul.

Fetița mergea cu picioarele ei goale, roșii-vinete de frig; și-n șorțul ei vechi ținea strâns un vraf de cutii cu chibrituri și mai avea și-n mână o cutie. Fusesse o zi rea pentru dânsa; nimeni nu-i cumpărase în ziua aceea nimic și n-avea prin urmare niciun ban; și-i era foame și frig tare. Biata fetiță! Fulgii de zăpadă cădeau pe părul ei lung și bălai, care se încrețea frumos pe lângă ceață, dar nu se gândea ea acum la părul ei creț. Luminile străluceau pe la ferestre, miros de fripturi se răspândea în stradă; era ajunul Anului Nou, iată la ce se gândea ea.

Se opri și se ghemui într-un colț dintre două case, din care una ieșea în stradă mai mult ca cealaltă. Își strânse piciorușele sub dânsa. Frigul o pătrundea din ce în ce mai mult, și totuși nu-i venea să se ducă acasă; aducea înapoi toate chibriturile, și nici un bănuț măcar. Tatăl său are s-o bată; și afară de asta, și acasă nu era tot așa de frig? Ei locuiau tocmai sub acoperiș și vântul sufla în voie, cu toate că fuseseră astupate crăpăturile cele mari cu paie și cu trențe vechi. Mânulele ei erau aproape înghețate de frig. A! Un chibrit aprins le-ar putea face bine. Dacă ar îndrăzni să scoată unul, numai unul din cutie, să-l zgârie de zid și să-și încălzească degetele! Scoase unul: hârști! Cum mai trosni și cum se aprinse! Chibritul ardea ca o lumânărică, ținu mănuta deasupra flăcării. Ce lumină ciudată. I se păru fetei că sta lângă o sobă mare de fier, care avea deasupra un capac lucios de aramă. Înăuntru ardea focul și era așa de cald; dar ce-i oare asta? Fetița își întindea acum piciorușele ca să și le încălzească și pe ele; flacăra se stinse și soba pieri; fetița rămase stând cu rămășița de chibrit în mână.

Hârșai un altul, care se aprinse, străluci, și zidul în care bătea lumina se făcu străveziu ca o pânză subțire. Fetița putu vedea până-ntr-o odaie unde era o masă acoperită c-o față albă, pe care sclipeau porțelanuri subțiri; în mijloc era o găscă friptă umplută cu prune și cu mere ce răspândeau un miros plăcut; și, lucru de necrezut, deodată găscă sări de pe masă și veni cu furculița și cuțitul în spinare până la biata fetiță. Chibritul se stinse și nu mai avu în față ei decât zidul rece și gros.

Mai aprinse încă unul. Deodată se văzu șezând sub un pom frumos de Crăciun; era mult mai mare și mai împodobit decât a văzut prin geamuri la negustorul cel bogat. Mii de lumânărele ardeau pe crengile verzi, și poze de tot felul, ca cele ce împodobesc ferestrele prăvăliilor, păreau că-i zâmbesc. Fetița ridică amândouă mâinile; chibritul se stinse: toate lumânărelele din pom se înălțau tot mai sus, tot mai sus, și ea văzu deodată că luminițele acelea erau stele. Una din ele căzu și trase o dungă mare de foc pe cer.

„A murit cineva”, își zise micuța; căci bunica ei, care fusesse foarte bună pentru dânsa și care acum nu mai trăia, îi spusese adesea: „Când cade o stea, un suflet se înalță la Dumnezeu”.

Mai trase încă un chibrit pe zid: și se făcu o lumină mare, în mijlocul căreia era bunica ei în picioare, și era așa de strălucitoare, o privea blând și duios!

– Bunică, strigă fetița, ia-mă cu tine. Când s-o stinge chibritul, știu că n-o să te mai văd. Ai să pieri și tu din fața ochilor mei, ca soba de fier, ca găscă friptă, ca frumosul pom de Crăciun. Și aprinse repede toate chibriturile ce-i mai rămăseseră în cutie, căci voia să vadă mereu pe bunicuța ei. Se făcu o lumină ca ziua. Niciodată bunica nu fusese așa de frumoasă, așa de mare. Ea luă pe fetiță în brațele ei și amândouă zburară vesele în strălucirea aceea, așa sus, așa sus, și nu mai era acolo nici frig, nici foame, nici griji; erau la Dumnezeu.

Dar în colțul dintre cele două case, când se lumină de ziuă, zăcea jos fetița, cu obraji roșii, cu zâmbetul pe buze... moartă, moartă de frig, în cea din urmă noapte a anului. Ziua Anului nou o găsi acolo zgribulită cu grămăjoara ei de cutii cu chibrituri, din care o cutie fusese arsă.

„A vrut să se încălzească”! zise cineva. Nimeni nu știu ce frumuseți văzuse fața și-n ce strălucire intrase împreună cu bunica, în ziua Anului Nou.

TEXT-SUPORT

SECȚIUNEA I - secția minorității

- pentru clasele V – VI

BRADUL

Creștea într-o pădure un brad tânăr. Creștea într-un loc bun, unde avea aer și soare mai mult decât suficient. În jurul lui creșteau tovarăși mai în vârstă, brazi și pini. Dar bradul cel mic era foarte nerăbdător să ajungă mare și se grăbea să crească. Nu se gândea la soarele cald și aerul proaspăt și nici nu-l interesau copiii din sat care treceau pe lângă el râzând și glumind [...].

– Ah, dacă aș fi la fel de mare precum ceilalți arbori - suspină brăduțul - și aș putea să-mi întind ramurile de jur-împrejurul meu și să zăresc din vârf întreaga lume! Păsările și-ar face cuib în ramurile mele și, când ar sufla vântul, vârfurile mele s-ar clătina cu multă solemnitate. Nu se bucură de razele soarelui, nici de păsări [...].

În apropierea Crăciunului au fost tăiați mulți arbori tineri, care nu erau mai vârstnici decât bradul nostru, care în continuare nu avea liniște, dorind mereu să plece. [...]

– Unde vor ajunge? - se întreba bradul [...].

– Noi știm noi știm! - piuiră vrăbiile -. Ne-am uitat prin ferestre, acolo, în oraș. Noi știm unde îi duc! Oh! îi așteaptă o splendoare și o glorie mai mare decât ți-ai putea imagina. Am privit prin ferestre și am văzut că îi pun în centrul unor saloane confortabile și îi împodobesc cu lucruri de mare preț, mere aurii, briose cu miere, jucării și sute de lumini. [...]

– Oare mă vor lua și pe mine pe acest drum al strălucirii? [...] Oh, dacă aș fi și eu în căruță! Dacă aș fi deja în confortabilul salon, înconjurat de atâta strălucire și onoare! [...]

– Bucură-te! - au spus aerul și soarele - Profită de tinerețea ta în aer liber!

Dar nu se bucură de nimic; creștea și creștea, și iarna și vara rămânea verde, verde-închis. Văzându-l, oamenii spuneau:

– Ce copac frumos!

Și de Crăciun, el a fost primul pe care l-au tăiat. Toporul s-a înfipt adânc în lemn. Copacul a căzut la pământ cu un geamăt. A simțit o durere, o stare de leșin, și n-a mai avut gânduri fericite. A simțit durerea de a fi smuls din căminul său, din locul în care crescuse. [...]

Ajuns la destinație, a fost descărcat în curte, împreună cu ceilalți arbori, și a auzit un bărbat spunând:

– Este superb! Îl luăm pe ăsta.

Apoi au venit niște servitori în uniforme și au dus bradul într-un salon frumos. [...] Atât servitorii, cât și domnișoarele din casă au venit să-l împodobească. I-au atârnat de ramuri niște plase mici, făcute din hârtie colorată; fiecare plăsuță era plină cu caramele; mere și nuci aurite atârnavă ca și cum ar fi crescut acolo și peste 100 de lumânările roșii, albastre și albe au fost fixate pe ramuri. Păpuși care păreau vii - arborele nu mai văzuse niciodată ceva asemănător - atârnavă de ramuri, și chiar în vârf i-a fost pusă o stea mare de hârtie aurită. Totul era extraordinar. [...]

În cele din urmă au aprins lumânările. Câtă strălucire, câtă splendoare! Arborele tremură din toate ramurile, mai ales că una din ele i-a luat foc de la o lumânare. Of, ce tare durea!

– Dumnezeule! strigă domnișoarele și o stinseră repede.

Atunci arborele n-a mai îndrăznit să miște nici măcar un ac. Oh, era oribil! Îi era atât de frică să nu piardă ceva din orbitoarea lui frumusețe; era amețit de atâta strălucire și ... deodată ușa salonului s-a deschis larg și o grămadă de copii au năvălit spre el ca și cum ar fi vrut să-l răstoarne. Adulții veneau foarte serioși, în spatele copiilor; cei mici s-au liniștit un moment, dar imediat a reînceput vacarmul. Au dansat în jurul arborelui și au desfăcut cadou după cadou.

„Oare ce fac? – s-a gândit arborele – Ce o să se întâmple?” Și lumânările au scăzut, aproape ajungând la ramuri și când s-au consumat, le-au stins, și atunci copiilor li s-a dat voie să scoată podoabele din pom. Ah, s-au repezit la el de aproape i-au rupt toate crengile. [...]

De dimineață au intrat un servitor și o servitoare.

„Acum – s-a gândit arborele – vor începe din nou să mă împodobească” dar l-au scos din salon și, urcându-l pe scări, l-au pus în pod [...].

„Acum e iarnă! – s-a gândit arborele – Pământul e înghețat și acoperit de zăpadă, oamenii nu mă pot sădi; deci trebuie să stau aici așteptând primăvară. [...] Era atât de plăcut acolo, în pădure, când era zăpadă și treceau iepurii țopăind. Da, chiar când săreau peste mine, deși atunci nu-mi plăcea. Singurătatea asta e insuportabilă!” [...]

Dar oare când avea să reînceapă să iasă?

Și așa s-a întâmplat că, într-o dimineață au apărut oamenii din nou în pod. Au dat deoparte lăzile și cutiile și au scos arborele; l-au târât pe podea fără să-i dea prea multă atenție, dar repede un servitor l-a împins pe scări, unde era lumina.

„Acum începe din nou viața!” s-a gândit copacul. A simțit aerul curat, primele raze de soare, și atunci a văzut că ajunsese în curte. [...]

– Acum o să trăiesc! – a strigat plin de bucurie, întinzându-și ramurile.

Vai, erau toate uscate și galbene. Căzuse într-un colț, între buruieni și urzici. [...]

Și arborele a privit toată splendoarea florilor și prospețimea grădinii, apoi s-a privit pe el și s-a gândit că mai bine n-ar mai fi ieșit din ungherul său întunecos din pod. Și-a amintit tinerețea sa în pădure, vesela noapte de Crăciun și șoriceii care, cu atâta bucurie, ascultasera povestea lui Terron Coscorron.

TEXT-SUPORT

SECȚIUNEA a II-a - secția română

- pentru clasele VII – VIII

RĂȚUȘCA CEA URĂȚĂ

Era o minunăție de loc, nu alta! Soarele lumina cu razele sale orbitoare și colora în auriu lanurile încă verzi de ovăz. [...] De jur împrejurul ogoarelor și pășunilor se întindeau cât vezi cu ochii păduri dese, presărate pe alocuri cu heleșteie adânci. [...]

Sus, chiar în bătaia soarelui, se ridica un conac vechi de când lumea. Era înconjurat de un șanț adânc, plin cu apă. De la zidurile lui și până la mal creșteau niște brusturi [...], iar în locul cel mai dosit ședea în cuiabar, clocindu-și ouăle, o rață. [...]

Mai trecu ceva vreme și ouăle au început să crape unul după altul. Boboceii de rață prinseră viață și se șteau din găoacele lor piuind subțirel „mac-mac!” [...].

— Ei cum, ați ieșit cu toții din ouă? întrebă rața ridicându-se din cuiabar. Ba nu! Iată un ou încă întreg. Și-i cel mai mare. [...]

În cele din urmă crăpă și oul cel mare și din el se rostogoli un bobocel. Dar ce mare și urât era! [...]

A doua zi, vremea era la fel de frumoasă. Frunzele brusturilor străluceau sub razele fierbinți ale soarelui. Rața se duse cu toată familia la baltă.

Pleosc! și rața se pomeni în apă. De acolo făcu „mac-mac!”, îndemnând boboceii s-o urmeze, și, unul câte unul, toți o urmară. [...] Și așa ajunseră în curtea rațelor. [...]

— Na-ți-o bună! Nu eram destule aici, că au venit și astea pe capul nostru. Și bobocul acela uite cât e de mare și de urât. Să-i piară și urma de aici!

Zicând acestea, o rață se repezi și-l ciupi pe bobocelul cenușiu de ceafă.

— Lasă-l în pace! zise rața-mamă. Nu ți-a făcut niciun rău!

— Nu mi-a făcut, ai dreptate, dar e atât de mare și de caraghios, că trebuie gonit de aici, făcu rața cea rea.

— Ai niște copii tare drăgălași, zise rața cea bătrână cu pieliță roșie la picior. Toți sunt frumoși, în afară de cel cenușiu, care nu-i de soi. [...]

— Ceialți bobocei sunt tare drăgălași! o ținu una și bună rața cea bătrână. Simțiți-vă aici ca acasă și, dacă găsiți vreun cap de țipar, nu uitați să mi-l aduceți mie.

Și așa rămase rața cu boboceii în curte, care deveni de atunci casa lor. Numai sărmanul boboc cenușiu, care ieșise ultimul din ou, era ciupit, bătut și batjocorit de rațele din curte și de găini. [...]

Așa trecu prima zi, dar apoi a fost și mai rău. Toți îl goneau pe bobocel, chiar și frații și surorile îi spuneau cu mânie: „Mânca-te-ar pisica, pocitanie nesuferită! Iar mamă-sa adăugă cu necaz: „Poate-i mai bine să pleci în lumea largă!

În cele din urmă, bobocelul n-a mai putut răbda, a străbătut în fugă curtea și a sărit peste gard! [...] Fugi fără oprire până când se pomeni în baltă, unde trăiau rațele sălbatice. Aici a stat toată noaptea. Obosise și avea sufletul greu.

Dimineață, rațele sălbatice se treziră și, văzând bobocelul, se zgâiră la el. [...]

Pac! Pac! răsună deodată deasupra bălții [...]. Pac! Pac! se auzi din nou, și un cârd de găște sălbatice se ridică din stuț. [...] Era o vânătoare în toată regula! Vânătorii înconjuraseră balta din toate părțile [...]. De spaimă, bietul bobocel era mai mult mort decât viu. Dădu să-și ascundă capul sub apă, când, deodată, chiar în fața lui răsări un câine mare și fioros, cu limba scoasă și ochii lucind de răutate. Se uită la bobocel, rânji arătându-și colții ascuțiți și - pleosc! pleosc! — o luă la goană mai departe. [...]

După câteva ore de așteptare, își luă inima-n dinți, se ridică, privi cu băgare de seamă în jur și o luă din loc peste câmpuri și lunci. Numai că între timp se stârnise o furtună. Vântul sufla cu atâta putere, încât abia se mai ținea pe picioare.

La căderea nopții ajunse la o cocioabă. [...] Deodată, observă că ușa cocioabei era ieșită dintr-o țâțână și atârna pe o parte, încât ar fi putut să se strecoare cu ușurință pe acolo înăuntru. Așa și făcu.

În cocioabă locuia o babă cu pisica și găina ei. [...]

Dimineața, l-au zărit pe bobocel în cămară. [...]

— Mare noroc pe capul meu! zise baba. Acum o să am și ouă de rață. Numai de n-ar fi rățoi. Ei, dar nu-mi rămâne decât s-o pun la încercare!

Și bobocelul a fost pus la încercare timp de trei săptămâni, dar nici pomeneală de ouă. [...]

Bobocelul se ghemui abătut într-un colț. Își aminti deodată de aerul curat de afară, de lumina blândă a soarelui. I se făcu un dor nestăvilit de apă și ar fi vrut tot atunci să sară în baltă și să înoate.

Nu se putu stăpâni și îi spuse toate astea găinii.

— *Ești în toate mințile? îl întrebă ea. N-ai ce face, de-aia îți vin în cap tot felul de prostii. Fă ouă sau toarce, și atunci ai să vezi cum îți trec aiurelile! [...]*

— *Voi nu mă înțelegeți! oftă bobocelul.*

— *Dacă nici noi nu te înțelegem, atunci cine oare să te mai înțeleagă?! [...]*

— *Ba eu cred că am să plec iar în lumea largă, răspunse bobocelul. [...]*

Și bobocelul plecă. Înotă cât îi pofti inima, se scufundă în apă, dar toți cei din jur continuau să râdă de el, spunând că-i urât rău!

Veni toamna. Frunzele din copaci se îngălbeniră și se uscară; vântul le smulgea și le învârtejea prin văzduh. Se făcea tot mai frig. Norii erau grei de atâta grindină și fulgi de zăpadă. [...]

Într-o seară, pe când soarele tocmai asfințea, de dincolo de pădure apărură un cârd de păsări mari și minunate. Bobocelul nu mai văzuse niciodată păsări așa de frumoase. Aveau pene albe ca zăpada și gâturi lungi și grațioase. Era un cârd de lebede. Scoțând sunete ascuțite și bătând din aripile lor mari, porniră din luncile înghețate spre țările calde [...]. Nu știa ce fel de păsări sunt acelea, nu știa încotro au zburat, dar se simțea atras de ele mai mult ca de orice altă ființă. [...]

Veni și iarna cea friguroasă. Bobocelul trebuia să înoate fără încetare, ca să nu înghețe apa în jurul lui [...]. Până la urmă, obosit peste măsură, nu mai putu să se miște și fu prins între sloiurile de gheață.

În zorii zilei, trecu pe acolo un țăran. Văzu bobocelul înghețat, sparse gheața cu sabotul, luă pasărea și o duse acasă mai mult moartă decât vie, s-o arăte nevastei. [...]

Copiii vrură să se joace cu el, dar bobocelul crezu că vor să-i facă vreun rău. Se zbătu de spaimă și nimeri drept în donița cu lapte, răsturnând-o, [...] sări în puțineiul cu unt, iar de acolo – în banița cu făină. Vai de capul lui cum arăta!

Femeia se luă cu vătraiul după el, copiii alergau în urma lui [...]. Bine că ușa era deschisă și bobocelul o zbughi afară, zburând printre tufișuri până căzu sleit de puteri în zăpadă. [...]

Când soarele încălzi din nou pământul cu razele sale blânde, el se afla în baltă, ascuns în stufăriș. Ciocârlile începură iar să cânte. Venise primăvara!

Bobocelul își întinse aripile și simți deodată că ele crescuseră devenind mult mai puternice ca înainte. Își luă zborul și nici nu apucă să se dezmeticească bine, că se pomeni într-o grădină mare, cu meri înfloriți. Pe marginea lacului creșteau tufe de liliac. [...]

Deodată, dintre trestii ieșiră trei lebede albe, minunate. Pluteau atât de lin și de ușor, încât părea că lunecă pe fața apei. [...]

„Am să mă duc la păsările astea mărețe. Probabil că au să mă ciupească până la sânge pentru că sunt așa de urât și îndrăznesc să mă apropii de ele. Dar nu-mi pasă!” [...].

Când colo, își văzu oglindit în apa limpede propriul chip. Dar acum nu mai era un bobocel cenușiu și urât; se transformase într-o lebădă albă și frumoasă. [...]

Acum nu-i mai părea rău de toate necazurile și de suferințele îndurate, căci cu atât mai mare era fericirea pe care o încerca. Iar lebedele cele mari pluteau în jurul ei și o mângâiau dragăstos cu ciocurile lor roșii. [...]

Și lebedele cele bătrâne se închină în fața ei. Iar lebăda cea tânără se fâstâci cu totul și își ascunse capul sub aripă. Nu știa ce să facă. [...] Chiar și liliacul își apleca spre ea crenguțele plăcut mirositoare, iar soarele zâmbitor răspândea atâta căldură în jur. Lebăda își întinse aripile, își înălță gâtul și spuse înduioșată:

— *Pe când eram doar o rățușcă urâtă și nenorocită, nici nu mi-am putut închipui că voi ajunge atât de fericită!*

TEXT-SUPPORT

SECȚIUNEA a II-a - secția minorități

- pentru clasele VII – VIII

LEBEDELE SĂLBATICE

A fost odată, departe, peste mări și țări, acolo unde se duc rândunelele când la noi e iarnă, un împărat. Și acel împărat avea unsprezece băieți și o fată, pe care o chema Eliza. Cei unsprezece prinți purtau câte o decorație în piept și o sabie la șold și așa mergeau la școală. Scriau cu creioane de diamant pe tăblițe din aur și citeau din carte tot atât de bine pe cât știau a spune pe de rost cele învățate. Cei care îi auzeau înțelegeau îndată că sunt prinți cu adevărat. Pe când frații ei învățau, Eliza ședea pe un scăunel din sticlă și răsfoia o carte cu poze, pe care împăratul plătitise multe pungi cu galbeni.

Copiii erau foarte fericiți, numai că lucrurile aveau să se schimbe. Curând, mama lor a murit și împăratul s-a însurat a doua oară. Mama cea vitregă era rea și hapsână și nu-i avea la inimă pe bieții copii. Ei au simțit asta chiar din prima zi, când la palat tocmai avea loc petrecerea de nuntă. Copiii au vrut să se joace de-a musafirii și i-au cerut proaspetei împărătese prăjituri și mere coapte, ca să-i ospăteze pe oaspeții lor. Ea însă le-a dat câte o ceșcuță cu nisip și le-a spus că se pot juca bine și așa.

Peste vreo săptămână, ca să scape de Eliza, mama ei vitregă a dus-o să trăiască departe de palat, la niște țărani. Pe bieții prinți i-a tot vorbit de rău și atâtea a îndrugat despre ei, încât împăratului nu i-a mai păsat deloc de copiii lui și nici grijă nu le-a mai purtat.

Într-o zi, chemându-i pe prinți la ea, împărătesa i-a blestemat:

— Să vă prefaceți în păsări mute și slute și să zburați în lumea largă!

Dar nu s-a întâmplat chiar așa cum a vrut ea. Prinții s-au prefăcut în unsprezece lebede, de o frumusețe nemaivăzută. Au ieșit pe ferestrele palatului, scoțând țipete ascuțite, și au luat-o în zbor pe deasupra parcului, către pădure.

Devreme, în zori, cele unsprezece lebede au zburat pe lângă căsuța în care trăia sora lor, Eliza. S-au rotit deasupra casei, și-au întins gâturile lung și au bătut din aripi, dar nimeni nu le-a văzut și nu le-a auzit. Așa că s-au avântat în înaltul cerului, mai sus chiar decât norii, și s-au tot dus, până au ajuns la o pădure întunecoasă ce se întindea pe țărmul mării.

Sărmana Eliza a rămas să trăiască în căsuța țăranilor. Cât era ziua de mare, se juca în iarbă cu o frunză verde, căci nu avea alte jucării. Făcuse o gaură în frunză, se uita prin ea la soare și i se părea că vede ochii senini ai fraților ei. Iar când razele îi mângâiau obraji, simțea cum aceștia o sărută.

Zilele treceau, toate ca una. Când vântul legăna tufele de trandafiri din curte și le întreba: „Cine-i mai frumoasă decât voi?”, ele răspundeau, clătinându-și corolele: „Eliza!”. Iar când vreo bătrână ședea duminica în pragul casei, citind psalmii din cartea de rugăciuni, vântul întorcea filele cărții și răspundea cartea. Chiar așa era, cum spuneau florile și cartea de rugăciuni, căci pe cât de frumoasă, pe atât de cucernică era fata.

Resurse bibliografice:

- Andersen, H. Ch., 2020, *Basmе*, București, Editura Litera
- Andersen, H. Ch., 2012, *Povești*, București, Editura Regis
- <https://www.agendainvatatorului.ro/clasa-a-ii-a/lectura/bradul-poveste--199>

Anexa 4

CRITERII DE EVALUARE A LUCRĂRILOR

NR. CRT.	CRITERII	PUNCTAJ MAXIM
1.	Transpunerea temei prin valorificarea mesajului textului-suport	20 p
2.	Viziunea artistică, creativitatea și originalitatea	20 p
3.	Unitatea lucrării, elemente compoziționale vizuale bine armonizate	20 p
4.	Tehnica de lucru utilizată, gradul de complexitate și combinare a culorilor și a materialelor	20 p
5.	Impactul vizual și comunicativ	10 p
6.	Implicarea și munca elevului	10 p
TOTAL:		100 p